

GUIA
MUSICAL
1966-67

24

¡Nos anuncian!

Porque estamos completamente dedicados a la cultura musical. Libros, discos, los mejores componentes de Alta Fidelidad y un eficaz asesoramiento técnico, que sumado a la amistad que sinceramente les ofrecemos, nos hace esperarles en nuestra caja musical de Vía Augusta, 126.

SONOR

CRISI DE PÚBLIC o estructures caduques

En el curs de molt pocs dies, constatem en l'ordre musical els següents fets:

Un concert a càrrec del *New York Brass Quintet* — autèntic esdeveniment per la qualitat dels qui integren l'entitat — que es desenvolupa enfront d'una sala — aquesta — quasi deserta.

Uns dies abans l'*Orquestra Nacional* donà un concert davant d'un auditori pràcticament inexistent. Després, amb la col·laboració del pianista *Bruno Gelber* la concurrència fou més nombrosa però escassament cobria la mitja entrada. Més tard, en el concert de *Montserrat Caballé*, registrarem una notable afluència de públic (que no fou, però, el ple que podia pensar-se) i recentment, amb el recital de *Bruno Gelber* hem assistit novament a un acte amb una molt discreta presència pública.

En diferents papers i publicacions, i en variades ocasions, Xavier Montsalvatge, Oriol Martorell, Josep Casanovas, altres crítics i jo mateix, interessats per la relació que hauria de vincular la música amb el públic, ens hem preguntat quina podrà ser la causa d'oscil·lacions com les esmentades, tot aventurant solucions d'una efectivitat variable.

Per descomptat, quelcom falla en l'estructura de l'actual organització musical. Ens hem lamentat repetidament de la manca d'una orquestra estable. Constatem ara, que concerts del signe més divers (recital de piano, conjunts de cambra, concerts orquestrals, versions operístiques de concert, etc.) despertem un interès molt heterogeni i més aviat escàs. El solista de primera magnitud o l'especialista (recordem Rosalyn Tureck) passen enmig de la indiferència i només el solista de primera especial (Oistrakh, Rubinstein, Casals) pot constituir un element d'atracció. El compositor o l'obra, no interessen massa. ¿S'haurà de decretar la caducitat de la institució concertística, o hem de creure, doncs, que el mal, el càncer, està en el públic, en el nostre públic?

Però a aquest, qui el forma? En el nostre país, qui l'educa i estimula?

Davant d'aquesta múltiple problemàtica, haurem de concloure que el nostre mal és quelcom més que una esporàdica i transitòria època de crisi. Sense formació musical a les escoles, amb les escoles de música òrfenes d'atenció, i amb una mentalitat radiofònica d'ínfim nivell artístic, assistim a la lenta agonia de l'escassa afecció musical que ens resta. Si no ens despertem a temps, vetllarem un cadàver que vestirem de bells records.

MANUEL VALLS

noticias y comentarios

MARÇAL GOLS. — Marçal Gols, director de orquesta, sigue desarrollando una magnífica campaña en el archipiélago canario, al frente de la Orquesta Filarmónica de las Palmas. Los éxitos conseguidos en su última gira motivan que sea esperada con atención su primera actuación en Barcelona, que se anuncia para el próximo Ciclo de Verano, con tres representaciones de ópera dedicadas a conmemorar el año Monteverdi.

ORFEÓ DE SANTS. — Con motivo de los actos conmemorativos del centenario del maestro Lluís Millet, la Capella Clàssica Polifònica y el Orfeó de Sants, bajo la dirección del maestro Enric Ribó — y con la colaboración del poeta y publicista Josep Miracle —, ofrecieron un concierto homenaje en el Centro Parroquial de Sant Medir.

LLEONARD BALADA. — La Orquesta Sinfónica de Nueva Orleans ha estrenado recientemente en aquella ciudad americana y en Hammond, el poema sinfónico «Música en Rojo y Negro», del compositor Leonard Balada. La partitura forma parte de un conjunto de obras contemporáneas seleccionadas entre más de 200 de los Estados Unidos, que van a constituir la base para una serie de conciertos, conferencias y controversias entre los compositores y críticos de aquel país. La audición estuvo patrocinada por la Fundación Rockefeller que ha hecho posible la participación de la Orquesta Sinfónica de Nueva Orleans, una de las mejores de los Estados Unidos, bajo la dirección de Werner Torkanowsky.

CONCURSO MARIA CANALS. — Con una participación realmente notable se han desarrollado en nuestra ciudad las pruebas del Concurso Maria Canals en piano, canto y violín. El resultado final ha sido el siguiente: PIANO: Primer premio, desierto; Segundo premio, Jacques Rouvier (Francia) y Franco Angeleri (Italia); Primera medalla, por unanimidad, a Franz Friedrich Eichberger (Alemania); Premio especial Escuelas Virtelia, Jesús González (España); Premio especial Sala Angelus, Franz F. Eichberger (Alemania). CANTO: Primer premio, Dirk Schortemeier (Alemania); Segundo premio (hombres), Josef Helmut Ettl (Austria); Segundo premio

(mujeres), Ria Bolten (Bélgica); Premio Ignasi Folch i Torres, Maria Angels Miró (España). VIOLÍN. Primer premio, por unanimidad, Edith Volckaert (Bélgica); Segundo premio, por unanimidad, Sylvie Gazeau (Francia); Primera medalla, por unanimidad, a Anne Claude Villars (Francia); Premio del Instituto Francés, Sylvie Gazeau. La máxima revelación de esta XIII edición del Concurso Maria Canals ha sido la violinista belga Edith Volckaert, la cual hizo alarde de una técnica asombrosa, propia de los más relevantes violinistas de nuestra época.

JOAQUIN ZAMACOIS. — El maestro Zamacois ha sido nombrado presidente del tribunal que debe juzgar el concurso-oposición a la Cátedra de Conjunto Coral e instrumental del Conservatorio de Málaga.

ORFEÓ GRACIENC. — Encuadradas en el marco de las «Jornadas de Barcelona en Madrid», el Orfeó Gracienc, bajo la dirección del maestro Pérez Simó, ha ofrecido unas brillantes audiciones en Madrid. Destaca entre ellas el concierto dado en el Salón de Actos del Instituto Nacional de Previsión, constituido por obras populares catalanas, piezas corales castellanas del siglo XVI y cantos espirituales negros.

JACINTO VILARDELL. — Ha fallecido en nuestra ciudad don Jacinto Vilardell Permanyer. Su poderosa personalidad, tan vinculada a los aspectos más sensibles y cultos de la vida ciudadana, dio vida al Concurso Internacional de Canto Francisco Viñas. A su creación y consolidación el doctor Vilardell aplicó los más nobles alicientes de sus últimos años. La noticia de su muerte ha sido profundamente sentida en todo el ámbito ciudadano.

ORFEÓ DE SABADELL. — El Orfeó de Sabadell, que dirige el maestro Adolf Cabané, ha dado un concierto en el Teatro Principal de San Sebastián, patrocinado por el Ayuntamiento donostiarra y el Casal de Catalunya en Guipúzcoa. En la primera parte del programa imperaron obras de autores catalanes; la segunda estuvo integrada por autores de ámbito universal. La crítica de San Sebastián ha dedicado grandes elogios al Orfeó de Sabadell y a su director.

Instrucció sobre la música en la Sagrada Litúrgia

Per l'excel·lent interès que presenta, com a fruit del Concili Vaticà II, i a fi de contribuir a la seva difusió, ens plau de reproduir alguns fragments de la "Instrucció sobre la música en la Sagrada Litúrgia". La present transcripció és presa del text complet publicat a "Documents d'Església", n.º 16.

Proemi

1. El sacrosant Concili Ecumènic Vaticà II, entre les coses que fan referència a la reforma litúrgica, s'ha fixat atentament en la música sagrada i ha subratllat el seu paper en els divins oficis; ha donat molts principis i moltes lleis referents a aquesta matèria en la Constitució sobre la Sagrada Litúrgia i li ha dedicat un capítol sencer de l'esmentada Constitució.

4. És d'esperar que aquestes normes seran acollides de bon grat i dutes a la pràctica i que els pastors d'ànimes, els músics i els fidels s'esforçaran de comú acord per tal d'assolir el veritable fi de la música sagrada: «la glòria de Déu i la santificació dels fidels».

a) S'anomena, doncs, música sagrada aquella que, creada per a la celebració del culte diví, està dotada d'una santedat i bellesa de formes.

b) Sota el nom de música sagrada hom inclou: el cant gregorià, la polifonia sagrada antiga i moderna en totes les seves modalitats, la música sagrada per a l'orgue i els altres instruments admesos, i el cant popular sagrat o litúrgic i religiós.

II. Algunes normes generals

5. L'acció litúrgica obté la forma més noble quan se celebra amb cant, els ministres sagrats exerceixen el ministeri del seu grau i el poble hi pren part. Per mitjà d'aquesta forma, en efecte, la pregària s'expressa d'una

manera més agradable, el misteri de la sagrada Litúrgia i la seva índole jeràrquica i comunitària es manifesten més clarament, s'obté una unitat més profunda dels cors a través de la unitat de les veus, l'esperit — per l'esplendor de les coses sagrades — s'eleva més fàcilment vers les coses celestials, i tota la celebració prefigura amb més claredat aquella que s'acompleix a la santa ciutat de Jerusalem.

9. Al moment de triar el gènere de música sagrada per a la *schola cantorum* o per al poble, segueixi's el criteri de les possibilitats dels qui han de cantar. L'Església no exclou de les accions litúrgiques cap gènere de música sagrada mentre respongui a l'esperit de la mateixa acció litúrgica i a la natura de cada una de les seves parts i no impedeixi la deguda participació activa del poble.

V. La música sagrada en la celebració dels sacraments i dels sacramentals, en certes accions de l'any litúrgic, en les celebracions sagrades de la paraula de Déu i en els exercicis piadosos.

42. Del principi declarat pel sacrosant Concili segons el qual sempre que els ritus — d'acord amb la natura de cadascun d'ells — comporten la celebració comunitària amb assistència i participació activa dels fidels aquesta celebració ha de ser preferida a la individual i en certa manera privada, se segueix necessàriament la importància del cant com a mitjà més apte per a manifestar l'aspecte *e·lesial* de la celebració.

43. Algunes celebracions de sagraments i sacramentals que tenen una importància en la vida de tota la comunitat parroquial, com és ara la confirmació, les ordenacions sagrades, el matrimoni, la consagració d'una església o d'un altar, les exèquies, etc., en tant que sigui possible s'han de fer amb cant per tal que la solemnitat del ritu contribueixi a una major eficàcia pastoral. Vigili's atentament que sota l'aparença de solemnitat no s'introdueixi a les celebracions cap element merament profà o menys convenient per al culte diví; això val sobretot a la celebració dels casaments.

46. És gran l'eficàcia de la música sagrada per a alimentar la pietat dels fidels fins i tot en les celebracions sagrades de la paraula de Déu i en els piadosos i sagrats exercicis. En les celebracions sagrades de la paraula de Déu prengui's com a model la litúrgia de la paraula de la missa; i en tots els piadosos i sagrats exercicis seran de gran utilitat sobretot els salms, les obres de música sagrada provinents tant del repertori antic com del modern, els cants religiosos populars i el so de l'orgue o d'altres instruments més apropiats. A més, en aquests piadosos i sagrats exercicis i sobretot a les sagrades celebracions de la paraula de Déu s'admeten molt bé àdhuc algunes peces musicals que, malgrat que ja no tenen un lloc a la Litúrgia, amb tot poden desvetllar l'esperit religiós i afavorir la meditació del misteri sagrat.

VII. La preparació de les melodies per als textos en llengua vernacle.

54. Al moment de traduir al vernacle les parts que s'hauran de revestir amb melodies, sobretot el saltiri, que procurin els experts que es conjuminin oportunament la fidelitat al text llatí i l'adequada traducció del text vernacle amb vista a ser musicat, d'acord amb la natura i les normes de cada llengua i fixant-se en l'indole i les característiques peculiars de cada poble. En preparar les noves melodies,

que tinguin en compte, els compositors, la tradició i les lleis de la música sagrada. D'aquí que l'autoritat territorial competent ha de procurar que en la comissió per a la versió dels textos vernacles hi hagi experts en les matèries esmentades i en les llengües llatina i vernacle, els quals ja de bon començament han de treballar en equip.

55. Pertoca a l'autoritat territorial competent de discernir si es poden emprar certs textos vernacles, de tradició secular, vinculats a unes melodies, encara que no concordin del tot amb les versions legítimament aprovades dels textos litúrgics.

56. Entre les melodies que s'han de preparar per als textos populars frueixen d'una importància peculiar les que són pròpies del sacerdot i dels ministres, tant si les canten sols com si les canten amb el conjunt dels fidels o a manera de diàleg amb ells. Al moment de compondre-les que mirin, els compositors, si les melodies tradicionals de la litúrgia llatina usades amb aquesta finalitat poden suggerir melodies per als mateixos textos en llengua vernacle.

57. Les noves melodies per al sacerdot i els ministres han de ser aprovades per la competent autoritat territorial.

58. Les conferències episcopals interessades han de procurar que sigui una sola versió per a una mateixa llengua parlada a les diverses regions. Cal també, en tant que sigui possible, que hi hagi una o més melodies comunes per a les parts que corresponen al sacerdot i als ministres i per a les respostes i aclamacions del poble, per tal d'afavorir la participació comuna dels qui usen la mateixa llengua.

59. Que els compositors es llancin a les noves obres moguts per l'afany de continuar la tradició que ha donat a l'Església un autèntic patrimoni per al culte diví. Que escorcollin les composicions del passat i llurs estils i característiques, però que també considerin atentament les noves lleis i necessitats de la sagrada litúrgia de

manera que «les formes noves sorgeixin orgànicament de les ja existents» i les noves obres esdevinguin una part nova, no indigna de les anteriors, del patrimoni musical de l'Església.

60. Les noves melodies per als textos en llengua vernaclel certament necessiten una experiència abans d'arribar a la suficient maduresa i perfecció. I s'ha d'evitar que, encara que sigui amb el pretext de prova, es facin coses a l'església que desdiguin de la santedat del lloc, de la dignitat de l'acció litúrgica i de la pietat dels fidels.

61. L'interès per adaptar la música sagrada en aquells països dotats d'una tradició musical pròpia, sobretot als països de missions, exigeix per part dels experts una preparació especial; ja que es tracta de conjuminar oportunament el sentit del sagrat amb l'esperit, les tradicions i les expressions característiques propis d'aquella gent. Els qui es dediquen a aquesta tasca cal que tinguin un coneixement suficient tant de la Litúrgia i de la tradició musical de l'Església, com de l'idioma, el cant popular, i les altres expressions característiques d'aquella gent a favor de la qual emprenen aquesta tasca.

VIII. La música sagrada instrumental.

62. Els instruments musicals poden aportar una gran utilitat a les celebracions sagrades, tant si acompanyen el cant com si toquen sols. «L'orgue de tubs ha de ser tingut a l'Església llatina en gran estima com a instrument músic tradicional, el so del qual pot afegir una esplendor admirable a les cerimònies de l'Església i elevar amb força les ànimes cap a Déu i les coses celestials. Es poden també admetre d'altres instruments, mentre siguin aptes o adaptables a l'ús sagrat, encaixin amb la dignitat del temple, i ajudin de debò a l'edificació dels fidels, a judici i amb el consentiment de la competent autoritat territorial.

63. Per a l'admissió i ús dels instruments musicals s'ha de seguir el criteri de la idiosincràsia i la tradició de cada poble. I s'han d'excloure totalment de qualsevol acció litúrgica i dels piadosos i sagrats exercicis els instruments que el sentit comú i l'experiència qualifiquen de propis només de la música profana. Tots els instruments musicals admesos per al culte diví s'han de tocar de tal manera que concordin amb les exigències de l'acció sagrada i serveixin per a l'esplendor del culte diví i l'edificació dels fidels.

64. Gràcies als instruments musicals que acompanyen el cant, es poden sostenir les veus, fer més fàcil la participació i obtenir més profundament la unitat de l'assemblea. Amb tot, llur so no ha d'ofegar les veus fins a fer-se difícil d'entendre el text. I han de callar quan el sacerdot o el ministre diuen quelcom en veu alta per raó del seu ministeri.

65. Tant a les misses cantades com a les resades es pot utilitzar l'orgue o un altre instrument musical legítimament admès, per tal d'acompanyar el cant de la *schola cantorum* i del poble; però tot sol es pot tocar al començament — abans que el sacerdot arribi a l'altar —, a l'ofertori, a la comunió i al final de la missa. La mateixa norma pot ser aplicada, amb les degudes adaptacions, a les altres accions sagrades.

66. El so exclusiu dels instruments esmentats no es permet durant el temps d'Advent, Quaresma, Triduum Sagrat, ni durant els oficis i misses de difunts.

67. És del tot necessari que els organistes i els altres músics no sols siguin entesos en l'instrument que han de tocar degudament, sinó que convé que coneguin i penetrin l'esperit profund de la sagrada Litúrgia per tal que exercint la seva missió — fins i tot improvisant —, embelleixin la celebració sagrada, d'acord amb l'autèntica natura de les seves parts, i promoguin la participació mateixa dels fidels.

vida musical

- **NUEVA YORK.** — A la edad de 76 años ha fallecido el violinista ruso Mischa Elman, víctima de un ataque cardíaco. Nació en Ucrania. Inició su carrera de violinista en San Petersburgo. Su presentación como profesional tuvo lugar en Berlín el año 1904, después de haber estudiado siete años en el Conservatorio de San Petersburgo. Su presentación en los Estados Unidos tuvo efecto en 1908. Actualmente, Elman se hallaba preparando una serie de conciertos para el próximo otoño.
- **BERLÍN.** — En su serie «Música del siglo xx», la Filarmónica de Berlín, dirigida por Hans Schmidt-Isserstedt dio un concierto de música contemporánea sueca. Se interpretó «Ritornello per orchestra» de Ingvar Lidholm, profesor de Composición del Conservatorio de Estocolmo; de Karl Birger Blomdhal, se dio a conocer el ciclo «En la sala de los espejos», para solos, coro y orquesta, composición escrita hacia 1950 sobre nueve sonetos de Erik Lindegren.
- **MUNICH.** — En el Nationaltheater de Munich se estrenó una nueva versión de la ópera de Donizetti «Ana Bolena». El director artístico muniqués Hans Hartleb ha hecho una nueva versión escénica, reducida a dos horas y media, clara en la acción y en el idioma, de esta obra que entretanto se ha previsto ya para la escenificación en Berna y en Düsseldorf.
- **BERLÍN.** — La Academia de Bellas Artes de Berlín concedió los premios que la Asociación de críticos alemanes otorga todos los años a destacadas realizaciones artísticas. El premio de música fue concedido al director del coro de la Deutsche Oper de Berlín, Walter Hagen-Groll.
- **MADRID.** — Según se había previamente anunciado, se celebró en Madrid del 24 al 28 del pasado mes de abril, el Congreso Internacional de Fabricantes de Organos, cuya organización corrió a cargo de la I.S.O. El interés que despertó la celebración de esta asamblea quedó patentizado por el número de adscritos a la misma, pertenecientes a marcas de casas constructoras de Europa, Estados Unidos, Africa, América y países europeos orientales.
- **MADRID.** — Entre un clima de fervor y apoteosis más acusado que en ninguna de sus anteriores actuaciones, se ha presentado en Madrid, en el Teatro Real, la gran soprano Victoria de los Angeles. Acompañada al piano por Miguel Zanetti, su recital revistió caracteres de gran acontecimiento artístico.
- **NUEVA YORK.** — Leopoldo Stokowski, el gran director de orquesta, ha cumplido ochenta y cinco años de edad.

VINT-I-CINQUÈ ANIVERSARI de l'ORFEÓ LAUDATE (1942 - 1967)

AUDICIÓ COMMEMORATIVA

programa integrat per les obres que més vegades han estat interpretades
durant aquests XXV anys

AUTORS:

RAMEAU, BACH, HÄNDEL, MOZART, BEETHOVEN,
SCHNEIDER, BAYNON, MILLET, NICOLAU, MORE-
RA, SERRA, PÉREZ MOYA, ALTISENT, COHÍ GRAU,
COLOMER.

Director

ANGEL COLOMER DEL ROMERO

Dissabte, 17 de juny del 1967 - nit, 10.30

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

SEGONA AUDICIÓ COMMEMORATIVA

22 de novembre del 1967 (festivitat de Santa Cecília)

NOVENA SIMFONIA

de BEETHOVEN

Diumenge dia 18 de juny de 1967

CENTENARI LLUÍS MILLET

APLEC DELS ORFEONS DE CATALUNYA

Tots els cantaires de Catalunya, agrupats en el record i en l'homenatge al mestre Lluís Millet, fundador i president de l'antiga Germanor dels Orfeons, viuran un dia de cordial germanor i reviuran aquelles vibrants jornades d'altres temps.

L'Aplec es clausurarà amb un gran concert públic, integrat per les més populars obres del mestre Millet, que se celebrarà a les cinc de la tarda al Poble Espanyol de Montjuïc.

TEATRE EXPERIMENTAL CATALÀ

del C. A. de SANT LLUC

"HOMES I NO"

de MANUEL DE PEDROLO

<i>Selena</i>	CARME CERA
<i>Eliana</i>	M. ^a EULÀLIA ARQUÉ
<i>Sorne</i>	ISABEL GALLARDÓ
<i>Bret</i>	ALEX. AIXALÀ
<i>No</i>	FRANCESC BALSELLS
<i>Fabi</i>	ALFRED LUCHETTI
<i>Feda</i>	ERNEST SERRAHIMA

Decoracions i il·luminotècnia: A. BACHS TORNÉ

Regidoria: JOAN CANADELL

Direcció: FRANCESC BALAGUÉ

Dimecres, 31 de maig del 1967 - Nit, 10.45 hores

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

PREMI LLUÍS MILLET

Ofert a un estudi sobre la música a Catalunya

Convocat el 23 d'abril de 1967, en commemoració del Centenari de la Naixença del mestre Lluís Millet i Pagès, serà adjudicat el 23 d'abril de 1968.

L'import del premi, dotat per l'Orfeó Català, és de 25.000 pessetes, i és ofert «al millor treball d'investigació sobre qualsevol aspecte del moviment musical a les terres catalanes en els segles XIX i XX».

Si el premi no s'adjudica, podran concedir-se un o més accèssits.

Les obres que aspiraran al premi hauran d'ésser inèdites, redactades en català i signades per l'autor; s'hauran de presentar escrites a màquina. No podran premiar-se obres ja premiades en concursos anteriors o subvencionades per l'Institut.

Farà l'adjudicació l'Institut d'Estudis Catalans, a proposta d'una ponència de cinc membres, dos dels quals seran designats per l'Orfeó Català, dos més per l'Institut i un altre per la Societat Catalana d'Estudis Històrics (filial de l'Institut).

Les obres premiades quedaran de propietat de l'Orfeó Català, el qual reserva a l'Institut el dret d'edició.

L'Institut no s'obliga a retornar els treballs no premiats que no hauran estat recollits dins els sis mesos següents a la data d'adjudicació del premi.

Les obres aspirants al premi hauran d'ésser trameses per correu certificat a la Secretaria General de l'Institut (Apartat 1146, Barcelona), o bé presentades a l'Orfeó Català (Amadeu Vives, 1, Barcelona), o a les Edicions Spes (Passeig de Gràcia, 42, àtic, Barcelona), abans del 31 de gener de 1968.

Clausura del cicle:

Conferències sobre el mestre

Lluís Millet

EL CRISTIÀ EN EL MÚSIC

PER OCTAVI SALTOR

Per a la clausura del cicle «La música a Barcelona i la vida de l'Orfeó Català» que al llarg del curs ha estat desenrotllat per importants personalitats pertanyents als camps de la música, la crítica i les lletres, hom va preveure tres conferències sobre el mestre Lluís Millet. Amb integradora harmonia aquestes tres últimes lliçons enllacen el desenvolupament general del cicle amb la commemoració del centenari del naixement del fundador de l'Orfeó Català.

Octavi Saltor tingué a càrrec seu la primera de les tres darreres conferències. Amb paraula vibrant i arborada desenrotllà el tema *Lluís Millet, el cristià en el músic* (5-5-67). Inicià el seu parlament recordant la vigència de l'obra i de la personalitat de Lluís Millet ben palesament provades en el ressò que ha tingut la celebració del seu centenari. Es referí de manera especial al concert commemoratiu, a l'exposició monogràfica, a l'edició extraordinària de *GUIA MUSICAL*, i a les últimes audicions donades al Masnou i a Figueres.

En glossar un concepte històric car al grup ideològic de la generació del 98, féu notar com la història té d'important, més que els grans fets de tot tipus, aquells moviments entranyables d'ordre cultural que signifiquen un progrés, que comporten un canvi en l'estructura social i que són portats a terme per homes encarnats en una collectivitat. Lluís Millet fou un d'aquests homes providencials.

Remarcà de forma especial com, en Lluís Millet, el dissenyi cristià era inseparable del músic, de l'artista i fins a quin punt s'adeien la doctrina estètica i la seva conducta humana. El discurs pronunciat pel fundador de l'Orfeó als Jocs Florals de l'any 1918 és clarament revelador de la seva concepció de la música i de la poesia.

Cristià de soca-rel, posà el seu art al servei de Déu en reciprocitat al do rebut. L'exaltació temperamental i la consciència de responsabilitat, recolzada en una profunda modèstia, que li permeté de portar endavant la seva obra, de poc hauria servit sense una vida interior profundíssima i una autèntica voluntat de servei.

La síntesi del dissenyi de Lluís Millet la féu Octavi Saltor en una frase definitiva: «salvar, pel cant, el present i el futur del seu poble». No altra cosa significa l'exaltació del cant popular, la interpretació que transfigura i serveix de pregària, la seva actitud enfront de les contingències temporals, la creació dels *Cants espirituals per a ús del poble* en els anys tèrbols de la guerra, la seva vocació musical com a complement de la plenitud de la seva vida cristiana i fins i tot les exaltacions protestatàries.

Acabà el seu parlament amb una glossa i actualització dels textos de *Jovenívola* i d'*El cant de la Senyera*.

LLUÍS MILLET EN EL SEU TEMPS

PER MAURICI SERRAHIMA

La segona de les conferències sobre el mestre Lluís Millet fou confiada a Maurici Serrahima, el qual parlà de *Lluís Millet en el seu temps*, el passat dia 12.

La competència i els dots crítics de Maurici Serrahima feren de la seva lliçó una de les més riques i ben estructurades de tot el cicle «La música a Barcelona i la vida de l'Orfeó Català».

Assenyalà com a premissa inamovible el fet que la conducta adulta d'una persona ve donada per la successió i acumulació de les experiències formatives de les seves etapes anteriors; i féu veure clarament la legitimitat d'aquesta asserció en referir-la a la història d'una col·lectivitat. En aquest sentit, la vida i l'obra de Lluís Millet, la seva total dedicació a una causa són un resultat evident de les inquietuds congriades en l'època de la seva formació.

Féu esment de les importants investigacions de Vicens Vives quant a la valoració de l'esforç creador del nostre poble, polaritzat a l'entorn de fortes personalitats que han anat sorgint en els diversos camps de la cultura. Lluís Millet fou una d'aquestes personalitats i no pas de les menys vigoroses, sinó tot el contrari.

Situà cronològicament el fundador de l'Orfeó Català, tot relacionant la seva etapa formativa d'adolescent i de jove amb els noms que havien fet possible l'inici del renaixement espiritual del nostre poble. Una breu sinopsi biogràfica, cultural i històrica centrà el personatge estudiat en l'etapa del Modernisme.

Destacà la diferent actitud dels recopiladors anteriors respecte al mestre Millet en la recerca de materials populars. Tots els treballs fets fins aleshores, bé que valuosos molts d'ells, tenien la significació de «salvament», de temor que es perdessin; l'obra de Millet, en canvi, és projectada cap al futur, amb clara consciència de fet musical vivent, amb un sentit de dignificació i de re-creació.

Esbossà la doble influència provinent del corrent dels Jocs Florals per un cantó i la de l'arrel popular per l'altre, que configuren la creació de Lluís Millet. La forta admiració que sentí per l'obra de Josep Anselm Clavé i per l'aspecte creador de Francesc Alió, justifiquen l'empelt de l'element popular i senyorívol, de què dotà la seva obra: l'Orfeó Català. La música catalana, a judici de Millet, només ho seria si enfonçava profundament les seves arrels en la cançó popular; la troballa de la cançó popular enmig del caos modernista necessitava un instrument per a la seva canalització: fou l'Orfeó Català. Però, a la vegada, la difusió de la cançó popular per obra de l'instrument creat per Millet, no fou una «popularització», sinó una dignificació, una elevació a més alts estadis de la valoració crítica, una re-creació.

Amb profusió de dades i referències temporals i històriques, el conferenciant justificava les seves afirmacions.

Finalitzà amb comentaris adients a textos de Lluís Millet, i amb referències a les qualitats literàries dels seus escrits.

Asociación de Cultura Musical

El próximo día 6 de junio, por la noche, en el Palacio de la Música, la Asociación de Cultura Musical pone fin a sus actividades del Curso 1966-67. Fin de curso que revestirá un absoluto acontecimiento musical, ya que en el mismo interviene uno de los artistas que mayor popularidad alcanzó, en pasadas temporadas, en Barcelona: el violinista Henryk Szeryng.

No podía la «Cultural», después de los conciertos que ha efectuado, en este Curso, conmemorativo del XXXV aniversario (1931-1966), confiar su concierto de clausura a un artista que no reuniera unas condiciones de popularidad internacional y de acrisolado prestigio como los que han sido presentados durante el Curso.

Sin hacer relación estricta de esos artistas, sí que debemos hacer especial mención de algunos de ellos: Festival Strings de Lucerna, Orquestas de Cámara de Munich, de Berlín y de Stuttgart, Trio de Roma, Teresa Stich-Randall y la conmemoración del concierto número 500 con el gran pianista y excelso artista Robert Casadesu.

Por ello la actuación de Henryk Szeryng jalona, con brillante broche final, la actividad de tan benemérita Entidad que sigue manteniendo, con toda dignidad, el interés y tradición del ambiente musical barcelonés.

El violinista HENRYK SZERYNG

Cerca de diez años hace que Henryk Szeryng no actuaba en Barcelona. Nos es grato recordar aquellas series de recitales y de conciertos con orquesta que periódicamente Szeryng ofrecía en Barcelona. Ello constituyó, para tan preclaro artista, que el público barcelonés le considerara como uno de sus ídolos y le aclamara en cuantas actuaciones efectuaba.

Henryk Szeryng, en pleno éxito triunfal de su carrera artística, vuelve a Barcelona y viene en un único concierto en España, aprovechando un lapso en sus actuaciones y sacrificando otras por presentarse en este Palau de la Música, para la Entidad que lo hizo el día 13 de mayo del año 1940, cuando tantas dificultades había para que vinieran artistas a España: la Asociación de Cultura Musical.

El mejor exponente de un artista son sus actuaciones. Hasta el momento presente Henryk Szeryng lleva efectuados cerca de cien conciertos; concretamente, del mes de enero del presente año al día 6 de junio, fecha en que actuará en Barcelona, serán los noventa y seis celebrados. Noventa y seis conciertos de pleno éxito. Prensa y público, con rara unanimidad atestiguan cuanto decimos: «Técnica prodigiosa, sonoridad excepcional. Posee la calidad del gran virtuoso.» P. L. «Excelsior», París. «Un gigante del violín». «El Herald», Caracas. «Sus cualidades excepcionales de instrumentista y de músico, unidas a una emotividad profundísima, hacen que sus interpretaciones sean inolvidables.» «El Universal», Mé-

jico. Y por este estilo, sus innumerables críticas reflejan lo que Henryk Szeryng es en la actualidad.

Henryk Szeryng obtuvo en los años 1955, 1957, 1960 y 1961 el GRAN PREMIO DEL DISCO.

MANUEL OLTRA

Un home ple d'activitat i tota ella musical; que viu per la música, com d'altres; que s'hi dedica plenament en diferents facetes, dues de les quals, l'ensenyament i la composició, especialment aquesta darrera, són ara, en aquests dies, notícia de relleu. Hem sentit el seu *Bestiari* sobre poesies de Pere Quart, i val la pena de remarcar les opinions dels crítics en lloar la seva feina d'harmonitzador, de compositor, un dels millors que tenim avui dia en aquest estil.

— Com va sorgir la idea de *musicar* el *Bestiari*?

— Ja fa molts anys, quan era més jove. La poesia de Pere Quart sempre m'ha agradat molt, i se'm va ocórrer la idea pel Pregadén, com et dic, ja fa molts anys... Després, va quedar parat una bona mica. Però l'afany de continuar madurava i amb intermitències, varen seguir els altres temes. I només faltava que en Manuel Cabero insistís, perquè a la fi, aconseguísim jo amb la meua feina i ell demanant i demanant, fer les nou peces que han estat cantades aquests dies...

— Seguiràs en l'obra?

— A bon segur que sí: és temptadora. Però la feina no deixa massa lleure per a planejar idees. Mira: fa temps que treballo en un Salm que ja havia d'estar llest perquè l'Enric Ribó el fes cantar a la Capella durant els concerts de Setmana Santa, a Cuenca. I per manca de temps, hem hagut de deixar l'estrena per a una altra ocasió...

— Sempre vas tan just de producció?

— Tinc a càrrec meu les lliçons d'Harmonia, Contrapunt, etc., a l'Escola Municipal. Això, encara que amb un caràcter d'interinitat que ja fa anys que dura, demana una dedicació plena o gairebé plena. M'agrada fer-ho, m'agrada pensar que amb el nostre esforç podem contribuir al millorament de les generacions que pugen i que musicalment necessiten tanta orientació... No saps com admiro la feina que Joventuts Musicals fa en aquest sentit i l'esperança que hi tinc... Recordo tant els meus temps de jove, quan feia el servei a l'Àfrica... Vaig ésser un dels fundadors del Conservatori Hispano-Marroquí; era un ambient

tan especial, llavors...! La música, per als espanyols, era completament separada de la que s'ensenyava als africans: discriminació musical absoluta... Ara, tot és ben diferent, tanmateix, i la jovenalla comença a interessar-se per tot el que el volta, sigui d'on sigui... Tinc confiança que dintre de molt poc, podrem veure aquesta sala una mica més concorreguda...

I comentem la poca assistència, en general, del gran públic a la majoria dels concerts. La vida musical a Barcelona ha adquirit en aquestes darreries de la temporada, una activitat quasi esgotadora: setmanes de cinc i sis audicions, potser fan que els que anirien per ganes a totes, se n'han d'estar per variades raons i totes de pes.

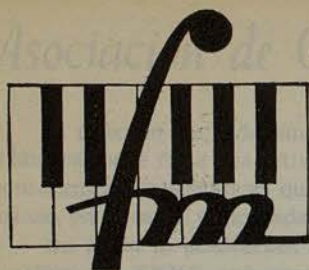
A ell, en Manuel Oltra, el veuren a la majoria d'aquestes audicions, atent, escoltant, i després, potser, mentre duren els minuts de descans, comentant amb els amics bo i prenent aquesta darrera tassa de cafè que fa que la nit no pesi després del treball del dia, i l'atenció sigui, si cal, una mica més viva.

Seguim conversant, una bona estona... I entre altres coses, diu com rumiant noves per ell:

— Em sap tant de greu, em fa tanta tristesia, adonar-me que encara que jo pugui dir que visc de la música, de l'exercici d'una professió tan bonica en tots els seus camins, aquesta mateixa professió doni tan poc per a viure, que moltes persones, potser no excepcionals, però sí molt ben capacitades, hagin de dedicar-se a altres coses ben diferents, per tal d'obtenir uns guanys que la música, a casa nostra, no els pot encara proporcionar. Cal preparar amb intensitat la base d'aquest problema, començant pels infants. Ells són l'esperança de la nostra vida musical en el futur, no et sembla?

Tenim la sort de comptar entre els nostres músics, un gran sector que creu, obra i espera, com Manuel Oltra, en un demà, amb el Palau ple de gom a gom de gent jove i ben interessada per la música.

M. T. GIMÉNEZ

forum musical

Amb el concert del propassat dia 11 de maig, a càrrec de *The New York Brass Quintet*, ha quedat clausurat el curs de Forum Musical.

Sense pretendre de fer un extens examen de les activitats dutes a terme per FORUM MUSICAL des de la seva aparició a l'activitat musical barcelonina, sí que podem, això no obstant, comentar les realitzacions que ha desenrotllat.

FORUM MUSICAL nasqué com una ampliació dels concerts que l'Orfeó Català dedicà als seus associats en cursos anteriors. La freqüent cooperació als concerts dels diversos Instituts de Cultura estrangera, portà a una fusió dels esforços dispersos i a una major coordinació en els treballs organitzadors.

El propòsit fou d'oferir les actuacions d'artistes estrangers i del nostre país, sota el comú denominador d'un programa interessant i una qualitat fora de dubte. Aquest propòsit, FORUM MUSICAL creu haver-lo aconseguit a la mesura de les seves forces. La crítica més exigent i ponderada de la nostra ciutat ha remarcat més d'una vegada l'extraordinària qualitat d'artistes presentats a les audicions de FORUM MUSICAL. A la vegada que una satisfacció, aquest públic reconeixement és un nou estímul a prosseguir la tasca empresa.

Un objectiu important és la recerca d'un públic majoritari. A aquest fi, FORUM MUSICAL té establertes unes bonificacions especials per als socis de l'Orfeó Català i per als socis, adherits i alumnes de cada un dels Instituts que en constitueixen el Patronat. Aquestes especials condicions, encara, no queden reduïdes als beneficiaris esmentats sinó que són extensives a tots els socis de les altres Entitats musicals i culturals de Barcelona: Associació de Cultura Musical, Patronat Pro Música, Joventuts Musicals, Conservatoris i Escoles de Música, estudiants i universitaris, Centre Excursionista de Catalunya, Cercle Artístic de Sant Lluc, Reial Cercle Artístic, Foment de les Arts Decoratives, orfeons i altres agrupacions musicals i, en definitiva, a totes les entitats interessades pel foment de la cultura musical. Sobre aquest punt, ens creiem en el deure de cridar novament l'atenció sobre els avantatges oferts a fi que la consolidació de FORUM MUSICAL vingui recolzada per una assistència pública major que no ha estat fins ara.

Ens plau d'indicar a continuació els concerts presentats per FORUM MUSICAL.

Curs 1965-66

4 març	1966	Col·laboració Institut Estudis Nord-americans. <i>James Tocco</i> .
2 abril	1966	<i>Frederic Mompou</i> , M. ^a Carme Bustamante.
16 abril	1966	<i>Oldenburger Jugendchor</i> , director: Helmut Kangiesser.
2 maig	1966	Col·laboració Institut Alemany. <i>Duo Storck</i> , arpa i violoncel.
21 maig	1966	Col·laboració Institut Alemany. <i>Schola Cantorum Basiliensis</i> , director: August Wenzinger.

Curs 1966-67

11 novembre	1966	Col·laboració Institut Alemany. <i>Solistes de Tübingen</i> , director: Rainer Koelble.
17 novembre	1966	Col·laboració Institut Italià. <i>I Virtuosi di Roma</i> , director: Renato Fasano.
4 febrer	1967	Col·laboració Institut Alemany. <i>Quintet de Vent de l'Emissora del Sud-oest d'Alemanya</i> .
22 febrer	1967	Col·laboració Institut Italià. <i>Quartet Brahms</i> , de Roma.
16 abril	1967	Col·laboració Institut Britànic. <i>Nigel Rogers</i> , tenor, i <i>Colin Tilney</i> , clavecí i piano.
25 abril	1967	<i>Cor Madrigal</i> , director: Manuel Cabero.
6 maig	1967	Col·laboració Institut Alemany. <i>Kehr Trio</i> i <i>Jacqueline Eymar</i> , piano.
11 maig	1967	Institut Estudis Nord-americans. <i>The New York Brass Quintet</i> .

*Concierto
Flamenco*

taurus GUITARRAS *Luthier*

PASEO DEL MONTE, 26
BARCELONA - 12 (ESPAÑA)

Fine Handmade Concert and Flamenco Guitars

De venta en todos los establecimientos del ramo

antologia històrica de la música catalana

- Una col·lecció discogràfica, única al món, que tard o d'hora heu de tenir.
- Gran Premi del Disc Català 1966.

ROSSEND LLATES

... creiem sincerament que no pot faltar a la discoteca de cap bon afeccionat a la bona música...

MANUEL VALLS

... l'ANTOLOGIA HISTÒRICA DE LA MÚSICA CATALANA és la més important aportació musical realitzada al país en l'ordre del coneixement i la difusió dels nostres valors musicals...

SEBASTIÀ BENET

... cap família catalana que pròpiament ho sigui no podrà prescindir d'aquesta col·lecció... al costat del **Diccionari** de Pompeu Fabra, de la **Història de Catalunya** de Ferran Soldevila, o dels poemes de Salvador Espriu...

JOSEP M. GARRUT

... una empresa meravellosa: l'edició de l'ANTOLOGIA HISTÒRICA DE LA MÚSICA CATALANA...

- Podeu demanar informació o subscriure-us al vostre proveïdor habitual o, directament, a Edigsa: Avda. J. Antonio, 654, tel. 232 35 01.
- L'èxit definitiu de l'ANTOLOGIA HISTÒRICA DE LA MÚSICA CATALANA depèn del seu nombre de subscriptors.
- L'ANTOLOGIA HISTÒRICA DE LA MÚSICA CATALANA espera i necessita la vostra subscripció.

antologia històrica
de la música catalana

FREDERIC MOMPOU:
CANçons i DANSES
ROSA SABATER piano

antologia històrica
de la música catalana

ROBERT GENHARD:
SIMFONIA núm. 1
DANSES de 'DON QUIXOT'
orquestra simfònica de la BBC, de Londres
direcció: ANTON DORATI

antologia històrica
de la música catalana

JOAN CEREROLS:
MISSA DE DIFUNTS
capella de música
i escolania de Montserrat
dir. J. F. G. GARCIA

concursos y festivales

■ **TRIESTE.** — Se ha publicado la convocatoria del VI Concurso Internacional de Composición «Ciudad de Trieste» que, bajo el patrocinio del Ayuntamiento de dicha ciudad, tendrá lugar en el corriente año. La admisión de las composiciones optantes a dicho Concurso finalizará el día 3 de septiembre.

■ **BURDEOS.** — Tienen lugar en esta ciudad las audiciones del «Mayo musical». Se desarrolla bajo el siguiente programa. Día 22, en el Grand Théâtre, a las 21 h., recital de Elisabeth Schwarzkopf; día 23, a las 21 h., en el museo de las Artes Decorativas, «Purcell consort of voices»; día 24, a las 21 h., concierto por la orquesta Halle, dirección Sir John Barbirolli; día 25, en el Grand Théâtre, a las 21 h., segundo concierto de la orquesta Halle; día 26, en el castillo de la Brède, a las 16 h., sonatas de Beethoven, por Navarra i Sancan; día 26, en el Grand Théâtre, a las 21 h., espectáculo de ballets; día 27, en el castillo de la Brède, a las 16 h., segundo concierto de sonatas de Beethoven, por Navarra y Sancan; día 27, en el Grand Théâtre, a las 21 h., espectáculo de ballets; día 28, en el Grand Théâtre, a las 15 h. y a las 21 h., espectáculo de ballets; día 29, en el castillo de Yquem, a las 21 h., concierto por el conjunto Ars Nova de la O.R.T.F.; día 30, en el Grand Auditorium de la O.R.T.F., a las 21 h., concierto por el conjunto Ars Nova de la O.R.T.F.; día 31, en la catedral Saint-André, a las 21 horas, Requiem Alemán, de Brahms, por el conjunto sinfónico y el conjunto coral de Burdeos, bajo la dirección de Jascha Horenstein.

■ **BESANÇON.** — Del 2 al 14 de septiembre se celebrará el «20 Festival Internacional de Música». Contará con la participación de la O.R.T.F., la Orquesta Filarmónica de la O.R.T.F. y la orquesta radiosinfónica de Lille. El programa comprenderá cinco conciertos sinfónicos, seis conciertos de música de cámara, tres conciertos espirituales y dos galas coreográficas, con la participación de los directores de orquesta André Cluytens y Georges Prêtre, del pianista Wilhelm Kempff, de la cantante Victoria de los Angeles, del Cuarteto húngaro. Al mismo tiempo tendrán lugar las pruebas del Concurso Internacional de jóvenes directores de orquesta.

■ **DIVONNE-LES-BAINS.** — Del 19 de junio al 10 de julio tendrá lugar el «13 Festival Internacional de Música de Cámara». Intervendrán en el mismo Arthur Rubinstein y David Oistrakh.

■ **BAYREUTH.** — Los Festivales Richard Wagner de Bayreuth en 1967 se celebrarán del 21 de julio al 24 de agosto. En la escenificación de Wieland Wagner se representarán «El anillo de los Nibelungos», «Tannhäuser» y «Parsifal», mientras que Wolfgang Wagner hará una nueva escenificación de «Lohengrin» con la cual se inauguran los Festivales. Karl Böhm dirigirá dos representaciones del «Anillo» y la tercera representación de este ciclo será dirigida por Otmar Suitner. El compositor francés Pierre Boulez dirigirá «Parsifal», Rudolf Kempe el «Lohengrin» y Christoph von Dohnanyi el «Tannhäuser».

DANONE

- **SUPREMO DANONE DE CHOCOLATE**
Delicioso como un bombón y mucho más digestivo.
- **SUPREMO DANONE DE CARAMELO**
Exquisito como una golosina y mucho más alimenticio.

**ENVASES
SIN
DEVOLUCION**

MUSICA PER A FLAUTA

Concert per a dues flautes

de Xavier Benguerel

Sonatina i Quetzalcoatl

de Josep Soler

AHMC 10/102

Dos compositores barceloneses nacidos el mismo año (1931), sobradamente conocidos en nuestro ambiente musical, protagonizan el presente disco de la Antología Històrica de la Música Catalana, que, paso a paso, pero muy firmemente, cumple su altruístico objetivo: ofrecer una colección antológica de nuestra música. Esta es la primera de las grabaciones de la sección «Noves tendències». Quizá alguien se sienta un tanto sorprendido ante las obras de este microsuro. Será en todo caso una sorpresa que se convertirá pronto en una auténtica complacencia. Por dos motivos, creo: por el convencimiento de la incorporación de los valores actuales en una colección actual y por el resultado de su primera muestra. La interpretación, sumamente cuidada en obras que reportan grandes dificultades, es de un nivel sorprendente. Jean Pierre Rampal, el flautista francés considerado como uno de los mejores de nuestros tiempos y máximo representante de la moderna escuela de este instrumento, junto con nuestro intérprete Salvador Gratacós, uno de nuestros más destacados solistas, confieren una auténtica categoría a esta grabación.

Concert per a dues flautes i cordes, de Xavier Benguerel, fue estrenado en nuestro Palau de la Música Catalana (1962) por los mismos intérpretes de esta grabación (Orquesta de cuerda, bajo la dirección de Klaus Bernbacher). Ha sido interpretada posteriormente en Hannover, Bremen y Hamburgo. El concierto lo escribió Benguerel en 1961 y representa, por su escri-

tura y estilo concertante básico en este compositor, una de sus obras más interesantes y logradas, dentro de un período muy bien definido. La feliz circunstancia de ser interpretado por Rampal y Gratacós le confiere el verdadero espíritu de su autor y, para el oyente, el placer de una interpretación difícilmente superable.

Sonatina (per a flauta i conjunt instrumental) y *Quetzalcoatl*, de Josep Soler, integran la segunda cara de este microsuro. El conjunto de cámara actúa bajo la dirección de Enric Garcia-Asensio. Salvador Gratacós, en estas dos breves obras consigue un clima perfecto, muy adecuado al pensamiento estético del compositor. *Sonatina* (1966) y *Quetzalcoatl*, estrenado en el II Festival Internacional de Música de Barcelona (1964), son dos partituras que bastarían para otorgar a Josep Soler un crédito musical que ya había merecido con sus anteriores composiciones. Es difícil catalogar a Soler dentro de un estilo. Más bien diría que sus obras poseen un sello muy personal, con intenciones comunicativas, con un mensaje humano muy hondo, casi siempre revestido por un clima espiritual sincero y fluido.

Uno de los aciertos de la colección que ha incorporado a nuestros dos autores, es el buen gusto en la presentación y los adecuados comentarios, tan necesarios en esta clase de obras. Josep Casanovas comenta de forma clara y acertada esta grabación que resultará indispensable para todo aquel que se interesa por las corrientes estéticas de nuestros días. — A. S.

guía de conciertos

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
MAYO		
23 y 24 10.30 h.	Palacio Montjuich	VII Concierto del V Ciclo para la iniciación musical de los escolares. Orquesta Sinfónica. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Obras de Wagner, Schubert, Dukas. (Juventudes Musicales. Concierto de Clausura Curso 1966/1967).
23 mart. 22.30 h.	Palau	Único recital por el P. Aimé Duval, guitarra. Mario Bua, piano.
24 miérc. 22.30 h.	Pompeya	Josep Trotta, violoncelo. (Audiciones Sacras.)
27 sáb. 19.15 h.	Ateneo Barcelonés	VI Concierto del III Ciclo de lieder de Schubert. M. Carmen Bustamante, soprano. Liliana Maffiote, piano. (Asociación Beethoven.)
31 miérc. 22.30 h.	Pompeya	P. Robert de la Riba, órgano. (Audiciones Sacras.)
31 miérc. 22.45 h.	Palau	«Homes i no», de Manuel de Pedrolo. Teatre Experimental Català.
JUNIO		
2 viern. 22.30 h.	Palau	Conservatorio Superior de Música. Concierto fin de Curso. 1966/1967.
3 sáb. 22.30 h.	Lluïsos de Gràcia	Orfeo Lleidatà. Coral Cantiga. Magníficat, Bach , Vespres solemnes de Confessor, Mozart . (Patronato Música de los Luises de Gràcia.)
4 dom. 18 h.	Palau	Concierto final de curso 1966-1967. Escuelas Montessori.
6 mart. 22.30 h.	Palau	Szeryng, violín. Marinus Flipse, piano. Obras de Brahms , Bach , Ponce , Saint Saens . (Asociación de Cultura Musical. Clausura curso 1966/1967.)
10 sáb. 22.30 h.	Palau	Concierto con motivo del 75 aniversario de la fundación del Colegio La Salle de Gracia. Anna M. ^a Pinto, piano. Guillem d'Efak, Guillermina Motta, M. ^a Amèlia Pedrerol. Orfeo Gracienc. Dir.: Mtre. A. Pérez Simó. Obras de: Millet , Manén , Vives , Cabezón , Cerarlols , Josly , Spenser , Raimon i Moreira .
17 sáb. 22.30 h.	Palau	Orfeo Laudate. Dir.: Angel Colomer del Romero. Obras de Rameau , Bach , Haendel , Mozart , Beethoven , Schneider , Baynon , Millet , Nicola , Moreira , Serra , Pérez Moya , Altisent , Cohí Grau y Colomer . (25 aniversario fundación Orfeo Laudate.)
18 dom.	Pueblo Español	Aplec d'Orfeons de Catalunya en homenatge a Lluís Millet.

GUIA MUSICAL

Temporada 1966/67 - 23 mayo 1967. Núm. 24.
Edición de 4.000 ejemplares
Editada por Palau de la Música Catalana.

NOTA IMPORTANTE: La redacción de GUIA MUSICAL publicará en esta sección la noticia de todos los conciertos que se celebran en Barcelona. Rogamos a los organizadores el envío de programas y cuantas noticias crean interesantes para su inserción en estas páginas.

No pida un vermouth
 pida un MARTINI
 Percibirá entonces el sabor incomparable que
 le ofrece esta armoniosa mezcla
 de vinos de calidad y
 plantas aromáticas seleccionadas que,
 en el transcurso de varias generaciones
 ha afirmado su mundial prestigio.
 Pídale "On the rocks"

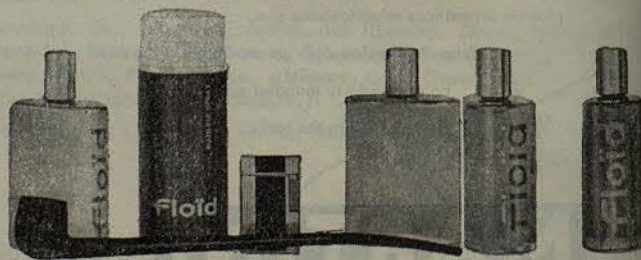

120
millones de
hombres en más
de 50 países
usan los famosos
productos Floïd

En el mundo entero, el hombre elegante recurre a los mejores productos, tanto para su satisfacción personal como por la impresión que desea causar de hombre impecable.

FLOÏD, tan conocido por su acreditado AFTER-SHAVE, ideal para después del afeitado, ha creado además la mejor serie que existe de perfumería para caballero. La base científica unida a los mejores componentes naturales garantiza la calidad de los productos FLOÏD.

Se obtienen en sus dos series:
Internacional
y Luxe

Floïd en Europa:

ALEMANIA - AUSTRIA - BÉLGICA - ESPAÑA - FINLANDIA
FRANCIA - GRAN BRETAÑA - GRECIA - HOLANDA - ITALIA
NORUEGA - PORTUGAL - SUECIA - SUIZA

Floïd

after-shave lotion
foam after-shave spray
electric pre-shave lotion
electric pre-shave spray
foam shaving-cream spray

hair tonic lotion
hair-fix & spray
cologne for men
deodorant-spray
toilet-soap